

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Jeg er derfor taknemlig for, at ministeren har rejst spørgsmålet, og jeg tror, man bør finde en udvej, ikke for at give Københavns amt en særstilling, men for at vise hensyn til de ganske særlige forhold, der findes i dette amt, så det bliver ligestillet med andre amter i landet; andet ønsker Københavns amt heller ikke.

Jeg vil gerne opfordre til, at man i forbindelse med drøftelsen af dette lovforslag overvejer, om det ikke bør være et led i bestræbelserne for indtil videre at løse spørgsmålet om amtskatterne.

Kommer den store samlede skattereform, vil amtskatterne få en naturlig tilpasning, men indtil videre vil amtskommunerne kunne få nytte af, at man realiserer den tanke, som efterhånden råder indenfor de allerfleste partier: at en større del af amternes sygehusudgifter bør dækkes ved skatteudskrivning på et bredere grundlag end det, der er mulighed for indenfor amtskommunen med de nugældende ligningsregler.

Jeg skal med disse bemærkninger give tilsagn om en velvillig behandling af forslaget i udvalget. Jeg håber, at ministeren vil være villig til at drøfte problemerne også på et lidt bredere grundlag under hensyn til de synspunkter, jeg her har fremført.

Alfred Jensen: Også min gruppe ser med velvilje på det foreliggende lovforslag. Vi erkender, at en forhøjelse af tilskudsbeløbet er nødvendig. Vi ser også nok, at det drejer sig om mange penge, men problemet er jo, om de tilskud, der her ydes, selv efter de ændrede regler er tilstrækkelige. Det tror jeg ikke de er. Amterne har store udgifter til hospitalsvæsenet, og det er drøjt for dem at klare udgifterne, og selvom vi har et fortrinligt hospitalsvæsen, skal man dog ikke lukke øjnene for, at der er mangler, som bør afhjælpes.

Der er adskillige tusinder, der går med lidelser, som de ikke kan få helbredt på grund af pladsmangel på hospitalerne. Derfor forekommer det mig, at man ikke alene bør se på denne side af sagen, men på sygehusvæsenet som helhed. Jeg forstår, at der er meget stærk stemning for, at man skal foretage en mere grundig og vidtgående behandling, end det oprindeligt var tanken,

da forslaget blev udarbejdet, idet man ikke alene må have opmærksomheden henvendt på reguleringen af de tilskudsbeløb, som nu gives, men også på en lang række problemer, der foreligger i den forbindelse.

Jeg vil også gerne, da nu spørgsmålet om forholdene i Københavns amt er rejst, udtale håb om, at man i udvalget ikke alene vil tage dette spørgsmål op til diskussion, men også søge at nå frem til en løsning. De uheldige forhold i Københavns amt er jo ikke af ny dato, de har været genstand for kritik den ene gang efter den anden. Såvidt jeg forstår, er der i alle partier enighed om, at der bør ske en ændring i den amtskommunale beskatning, men til trods for denne enighed, til trods for at amtet er repræsenteret, man kan sige på allerhøjeste sted her i lovgivningsmyndigheden, er det ikke lykkedes at nå frem til en tilfredsstillende løsning. Jeg udtrykker håbet om, at man efter den debat, der er ført her, tager fat på spørgsmålet, så man når til en mere tilfredsstillende ordning end den, der gælder nu.

Jeg vil samtidig sige, at det forekommer mig, at en del af de forhold, der virker uheldigt for Københavns amts vedkommende, også er tilstede i andre amter, så man derfor ikke kan begrænse sig til at se på beskatningen for Københavns amt alene, men bør se på beskatningen i hele landet.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen udtrykte tilfredshed med, at forslaget kom så tidligt, at kommunerne ved budgetteringen kunne tage hensyn til disse beløb. Jeg vil også gerne udtrykke min glæde herover, men jeg vil også udtrykke håb om, at det ikke giver sig udslag i, at man udskriver mere i skat end højst nødvendigt; jeg kan endda sige det stærkere: man må vende det døde øre til den tale om skatteforhøjelse, der lyder fra indenrigsministeriet. Men vi er altså velvilligt stemt overfor det forslag, der er til behandling.

Thorkil Kristensen: Når jeg har taget ordet i denne sag, er det, fordi vi på sygehusområdet efterhånden er ved at komme ind i en udvikling, som forekommer mig meget betænkelig fra et økonomisk synspunkt.

Da den fælleskommunale udligningsfond blev indført i 1937, gennemførte man et tilskud pr. indbygger på 3 kr. til kommu-